

C/2023/63

9.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2023 r. – Sharif/Rada

(Sprawa T-503/23)

(C/2023/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ammar Sharif (Bejrut, Liban) (przedstawiciele: G. Karouni i K. Assogba, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonych aktów, a mianowicie art. 27 ust. 2 lit. b), art. 27 ust. 3 i art. 28 decyzji 2013/255, zmienionej decyzją 2015/1836, oraz art. 15 ust. 1a lit. b) rozporządzenia nr 36/2012, i uznania ich za niemające zastosowania wobec skarżącego w zakresie, w jakim te przepisy go dotyczą;
- stwierdzenie, w zakresie, w jakim poniższe akty dotyczą skarżącego, nieważności
 - decyzji Rady (WPZiB) 2023/1035 z dnia 25 maja 2023 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz załącznika I do tej decyzji;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/1027 z dnia 25 maja 2023 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz załącznika II do tego rozporządzenia;
- zasądzenie od Rady kwoty 10 000 EUR tytułem odszkodowania za wszystkie poniesione szkody;
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą, z zastrzeżeniem prawa do ich wykazania w trakcie postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem zastosowanego wobec osób powiązanych z członkami rodzin Assadów lub Makhloufów kryterium umieszczenia w wykazie, o którym mowa w art. 27 ust. 2 lit. b) i art. 28 decyzji 2013/255, zmienionej decyzją 2015/1836, oraz art. 15 ust. 1a lit. b) rozporządzenia nr 36/2012. Skarżący twierdzi, że jego nazwisko zostało pozostawione w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi zawartym w załączniku I do decyzji Rady 2013/255/WPZiB, zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2023/1035, oraz w załączniku II do rozporządzenia Rady (UE) 36/2012, wykonywanym rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2023/1027 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, ze względu na to, że jest on: „powiązany z rodziną Makhloufów (szwagrem Ramiego Makhloufa)”. Skarżący twierdzi, że przepisy te stanowią podstawę prawną zaskarżanych aktów i że istnieje bezpośredni związek między pierwszymi aktami o charakterze ogólnym, których konsekwencje ponosi skarżący, a innymi, stanowiącymi akty zaskarżane.
2. Zarzut drugi, dotyczący braku wystarczającej podstawy faktycznej i oczywistego błędu w ocenie. Skarżący zarzuca Radzie pozostawienie jego nazwiska w kwestionowanych wykazach na podstawie odniesienia do jednej osoby, której sytuacja się zmieniła, co jest powszechnie wiadome. Uważa on, że uzależniając jego los od losu Ramiego Makhloufa, którego sytuacji Rada postanowiła nie analizować ponownie, oraz nie aktualizując sytuacji w zależności od zmieniającego się kontekstu w Syrii, Rada poważnie szkodzi jego interesom. Ponadto, według skarżącego, Rada nie uwzględniła w należyтым stopniu jego sytuacji osobistej. Skarżący twierdzi mianowicie, że ze względu na odcięcie się przez niego od wszelkich powiązań ze sprawami, w odniesieniu do których postawiono mu zarzuty, do tego stopnia, iż brakuje jakichkolwiek dowodów lub łańcucha poszlak uwiarygodniających w rozsądnym stopniu możliwość utrzymania wobec niego zarzutów innych niż istnienie więzi rodzinnych między nim a członkiem rodziny Makhloufów, pozostawienie jego nazwiska w wykazach ujętych w zaskarżonych aktach jest nieuzasadnione.